

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Necessitas naturæ divinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

„Domine disperge illos in veritate tua & reg-
 „nabis in me, quia tu es ipse Rex meus &
 „Deus meus. Ita S. Bernardus non minus
 „leganter quam piè. Hujusmodi considera-
 tionis minimum semel quotidie vacare quod
 que deberet.

CAPUT II.

Secundum medium conservandi Fiduciam
 in Deum, considerare naturam creatu-
 rarum nihili instar esse ad
 divinam.

§. I.

Necessitas Divina natura.

Docent Theologi quod duo haec verba
 quibus profertur haec enuntiatio: Deus
 est, unum idemque significant; quia si pro-
 priè & verè loquamur, nihil est, nisi Deus.
 Vnde scitè S. Anselmus infert contra inspi-
 tem qui dixit in corde suo: *Non est Deus*, cum
 contradixisse sibi, nam vox Deus significat,
 est, & vox est, significat Deum. Quare oī
 felix & insipiens cum sacrilegâ cogitatione
 tua blasphemans negas Deum esse, affirmas
 Deum esse & negas esse; pronuntiando enim
 Deum, dicis esse, & negando esse, nomen Dei
 illi eripis; contradictionia ergo loqueris &

destruis quod astruis & astruis quod destruis.
Hanc ob causam notarunt quidam quod so-
lus Deus absolute dicatur Verbum, quæ vox
linguâ Hebraicâ sonat ESSE, vel Rem, quia
in esse suo continet res omnes possibles. Et
Hieronymus in epistola ad Marcellam o-
stendit solum Deum proprie esse, quia præ-
ter illum nemo est qui habeat esse per essen-
tiam, aut qui aliquando non fuerit aut non
debuerit esse: in cuius comparatione Esse
noscum, nihilum est. Isthoc est argumentum
quod hoc capite proposui explicandum, ut
persuadeam lectori praxim solidam & si-
cere in Deum Fiduciæ.

§. II.

Prima comparatio Divina essentia cum essen-
tiâ creaturarum.

BRevem sed sublimem dedit quodam
tempore instructionem Christus Domi-
nus S. Catharinæ Senensis cum eam pro more
suo perfamiliariter inviseret & alloqueretur
in hunc modum: Filia mea, noveris, quod E-
go sum qui sum & tu es quæ non es. Quibus
verbis quæ hic paululum extendenda sunt,
significare illi voluit divinus Magister, ut
consideraret ipsa secum attentiùs quid esset,
sæque naturæ fundum penetraret & fines
circum-